

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344532064/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

En Nat med Paul Verlaine

Det var en mild, fugtig Januar-Aften. Vi saa – da vi havde passeret den skumle Seine – tilbage over Broen, og i lange, tætte Straalerækker tindrede Lysene paa højre Bred frem gennem Tovejrsdunsten som Gasflammer i et Spejl. En blid Spejl-Verden – kun at der var Luft nok, om, fyldig Luft, til at aande, og at man kunde gaa, hvorhen man vilde, og spejle sig i det Ubekendte, uden at Virkeligheden havde Spejlglas eller Grænse.

En ensom Skildvagt foran det mørke Justitspalads angav os Vejen til den Kafé, som vi søgte for at deltage med det unge Tidsskrift »La Plumes» Medarbejdere i deres vante Lørdagssammenkomst. Og paa Hjørnet af Kajen, efter at vi havde skraaet over endnu en Bro, stod vi da ved *Soleil d'or* – Den forgyldte Sol – som laa med alle de klare Vinduer funklende af lys Fryd og spejlede sig hvidt i Brostenenes dunkelvaade Uendelighed. »Syng, syng som Paul Verlaine! Og fremad! Vi har jo Talent!» lød et mægtigt Kor op til os, medens vi fra Kaféens smukke Gæstestue famlede os ned ad en Trappe til et Lokale under Jorden, hvorfra det mærkelige Omkvæd dundrede os i Møde.